

paa Forskydningen imellem Vælgerne, da er den meget mindre. Sandheden turde være, at det forholder sig paa lignende Maade andetsteds. Havde man imidlertid haft Forholdstalsvalgmaaden i England, da vilde det betyde, at man i dette Øjeblik ikke havde haft noget Flertal. Saa vil det ærede Medlem sige: Ja, saa er denne Parlamentarisme et falsk Skin. Jeg siger: Nej, det er den ikke, men den betyder, at hvad der er et relativt Flertal i Befolkningen, og hvad der er det, som Strømmen i det givne Øjeblik bærer oppe, slaar ud i et absolut Flertal i Folketinget. Skal man nu overhovedet have Parlamentarismen — og jeg tror, det maa det ærede Medlem resignere sig til, indtil vi faa andre Former for det folkelige Selvstyre —, da er det en konservativ Interesse at skabe et fast Flertal for denne. Det er for mig Hovedbetragtningen.

Jeg kan nu ikke undlade at kaste et Blik paa Spørgsmaalet om Omvalg og forklare Betænelighederne derved. Det forekommer mig, at Indførelsen af Omvalg vil støtte Gruppedannelser. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde: Nu have vi altsaa 6 Partier her i Landet. Jeg siger: Ja, desværre, og naar jeg siger dette, er det ikke ud fra nogen Partiopfattelse, jeg siger det som politisk Ræsonnør paa demokratisk Grundlag. Jeg kan meget godt tænke mig andre Former for folkeligt Selvstyre end Parlamentarismen. Men den Form, vi her ere henviste til, er Parlamentarismen, og Parlamentarismen er bedst betrygget, har det sikreste Grundlag, og Arbejdet vil gaa paa den for Fædrelandet bedste Maade, naar den hviler paa et fast Flertal. Hvis Omvalgene bidrage til at fremme og opretholde Gruppedannelser, da skader det Parlamentarismen, skader det folkelige Selvstyre og Landets Fremtid i det hele.

Hvad der kan gøres gældende overfor Omvalgene, kan med endnu større Styrke gøres gældende overfor Forholdstalsvalgene, men saa siger jeg til det ærede Medlem, som interesserer sig saa levende for Forholdstallet, at der ligger i det andet Ting et Forslag, der er forelagt af Regeringen, og som er baaret frem af et stort Flertal i dette Ting, og det Forslag gaar ud paa at indføre Forholdstal ved de kommunale

Valg. Hvis nu det ærede Medlems Hjerte brænder af Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden, saa vil jeg anbefale ham at gøre sin Indflydelse gældende i det høje Landsting til Fordel for dette Forslag. Skulle vi en Gang naa frem til Forholdstalsvalg til Folketinget, da er den praktiske Vej den, at vi efter i længere Tid at have arbejdet med Forholdstal ved kommunale Valg ere komne til Erkendelse af, at denne Valgmaade har Fortrin, der opveje Ulemperne. Det er Vejen, jeg vil anbefale det ærede Medlem at gaa den.

Den højtærede Konseilspræsident gjorde opmærksom paa, at der kunde være Grund til i Flertallets Ændringsforslag at indføre en udtrykkelig Udtalelse om, at Antallet af Folketingsmænd indenfor de fastsatte Grænser bestemmes i Valgloven. Det er en Sag, som skal blive taget under Overvejelse. Jeg skal her kun foreløbig gøre den Bemærkning, at der staar jo, at Valgkredsfordelingen bestemmes ved Valgloven, og der staar, at hver Kreds vælger en. Altsaa Valgkredsfordelingen indeholder jo i sig ogsaa Fordelingen og Fastsættelsen af Antallet af Folketingsmænd. Men hvis Konseilspræsidenten lægger nogen Vægt paa denne Redaktion, da er det en Bestemmelse, som en Sag af den Rækkevidde aldeles ikke kan strande paa.

Jeg vil slutte med at udtale en Tak til Konseilspræsidenten og Ministeriet i det hele for den Imødekommen, der er lagt for Dagen overfor det Arbejde, der er gjort i Udvalget for at samle de demokratiske Partier i Salen om et fælles Grundlovsforslag. Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at fremhæve, at jeg ingenlunde tror, at det er uden Betydning, at de Partier, der stode sammen i Kampen for Folkets grundlovmæssige Ret, ogsaa i Fremtiden kunne staa sammen i Enighed om, hvad der skal være Grundlaget i det enkelte for denne Ret.

Dinesen: Jeg skal ikke skjule, at jeg af og til i den sidste Times Tid har befundet mig i en næsten generende Ensomhed i den Krog af Salen, hvor jeg har min Plads, og at der har været Øjeblikke, hvor jeg frygtede for, at jeg ikke skulde kunne tale saa højt, at de nærmeste kunde høre, hvad jeg havde at sige, men jeg maa